

Zomeravondwandeling 9 (dinsd. 28 augustus 2007).

Onze 11 wandelaars en 1 hondje worden deze laatste avond in onze reeks getraakteerd op een mooie zonnige avond. De open lucht zal zorgen voor fraaie, heldere beelden maar ook voor een snelle afkoeling. Bovendien bleek het zonlicht vanaf ca. 21.00 uur snel aan helderheid te verliezen en lopen we het laatste deel van de route in een schemering die geleidelijk vervangen wordt door duisternis.

Via een doorsteek belanden we bij de watermolen van Wijlré. Onderweg genieten we van zuidelijke vruchten die het hier wonderwel doen. Even later nog meer sappige vruchten.

Tientallen muurvarens krijgen hun toelichting en even later volgen we een pad oor de weilanden tussen schapen en runderen. Een prachtige es toont de lokale knotcultuur. De Geul blijft ons rechts, met af en toe fikse lussen, begeleiden en biedt een uitstekend handvat om in te gaan op o.a. meanderen, hoog water, vissen, ijsvogels en oeverbegroeiing.

Populieren met maretak markeren het weide pad en op het weggetje gaat het rechtsaf, richting Gele Anemoon.

Bij sommigen komen jeugtherinneringen naar boven borrelen en voor details verwijzen we u naar de wandelaars tijdens deze zachte en zonnige avond. We zijn de natuurcamping bijna gepasseerd maar dan wacht ons links een bijna verscholen pad waardoor de Gronseler Put voor de groep onzichtbaar blijft.

Het bospaadje begint meteen met een fikse klim en tientallen aangelegde tredes zorgen voor een enorm hoogteverschil over korte afstand. Met verbazing kijken we in de diepte waar ons weggetje loopt. Deze zijde van de Keutenberg is minder bekend maar niet minder stijl dus het was even puffen en af en toe stilstaan om wat uitleg te krijgen over bijv. de innige omhelzing van de klimop met zijn gast. Het stijgend pad is verrassend goed begaanbaar ondanks de vochtige zomerperiode.

Vlak voordat we het buurtschap Keutenberg bereiken herkennen we een zeer zeldzaam en sterk afgenomen plant welke als kruidvlier bekend staat. Deze overblijvende plant (*Sambucus ebulus*) heeft een witte schermachtige bloemen met een rode waas. De glanzende, zwarte bessen zijn voor de mens giftig (braakneigingen en buikloop). Elk jaar sterft deze plant bovengronds af om een volgend jaar weer tot ca. 1,50 meter de hoogte in te schieten. Deze kruidvlier staat in de rode lijst van sterk bedreigde planten.

Een blonde moeder met tweeling krijgt meer dan gewone aandacht en we vervolgen onze weg op dit hoog gelegen plateau. Natuurlijk genieten we van de bijzonder heldere vergezichten over het Geuldal. De streek met

een enorme rijkdom aan mergel in haar bodem toont ook bovengronds deze bijzondere steensoort. Enkele agrarische gebouwen tonen de uitstekende mogelijkheden van deze kalksteen als bouwsteen.

De kreet "Dode man" levert nauwelijks een reactie op. Iedereen kent deze bijzondere steile helling en gelukkig starten wij van de juiste zijde om deze helling achter ons te laten. De steile helling vertoont mn. links in de graften een enorme rijkdom aan planten. Aan de rechterzijde liggen enkele druivenplantages heerlijk in een helling op het zuiden en met warmte vasthoudende mergellagen. Deze mergel treffen we ook op diverse plekken duidelijk zichtbaar aan in de graft aan linkerzijde.

Voor ons ligt Stokhem. Dit buurtschap komt geleidelijk in de greep van de schemering en dus gaat het met iets meer tempo rechtsaf, richting Wijlré. Het bosje nabij kasteel, visvijvers en sportvelden zorgen voor nog minder licht. Een tiental minuten later staan we weer bij ons vertrekpunt waar onze gids eenieder bedankt voor de belangstelling.

Er werden afspraken gemaakt om in de herfst- en winterperiode regelmatig een wandeling te maken, waarschijnlijk in de middaguren. Hub krijgt diverse adressen van belangstellenden. Afscheid nemen is vaak moeilijk en dus ook nu volgen een aantal deelnemers onze gids tijdens het traditionele laatste stukje gedurende de reeks van zomeravondwandelingen naar de overkant van het station. In totaal negen avonden op stap en slechts 2 keer plaagde ons de regen tijdens deze vochtige zomer. Opvallend is dat we dit jaar geen enkele keer op het terras hebben kunnen of willen plaats nemen door de lage avondtemperaturen of de dreigende en/of vochtige avonden. Helaas kunnen we deze situatie niet beïnvloeden maar proberen hiermee wel goed om te gaan. Daardoor overheersen ook in 2007 weer bijzonder positieve herinneringen na alle goede en lovende reacties van al die deelnemers die al wandelend wilden genieten van een mooi stukje in deze streek van Limburg.

